

delig sker ved Militæret, samtidig forkorter Haarene paa den Del af Halen, der er mellem Halebenets Spids og dets Udspring. Det gør vist akkurat det selv samme, enten man kuperer Hesten eller man behandler Halen paa den Maade, som jeg her har nævnt. Og jeg kan egentlig ikke indse, at man, naar man kan tillade at kupere Faarene, saa ikke ogsaa kan tillade at kupere Hestene. Men naar Folk her i Landet ønsker Heste med kuperede Haler og ikke kan faa dem her, maa de selvfølgelig forskrive dem fra Udlandet, og de vil da kunne komme til at staa til Regnskab hver eneste Gang, de kører ud med saadanne Heste, og en Politibetjent eller andre ser, at Halerne er kuperede; de vil blive spurgt om, hvor de har de Heste fra. Dette vil selvfølgelig besværliggøre Opsynet med Bestemmelsens Gennemførelse og volde Vanskeligheder for Hestenes Ejere. Jeg ser derfor ikke, at der er nogen som helst Grund til, at det ikke fremdeles skulde være tilladt at kupere Hestenes Haler.

Hvad Bestemmelsen i § 2 b. om Fjernelse af Mæketænder angaar, tror jeg ikke, at den vil faa nogen synderlig Betydning. Der staar i Bestemmelsen, at Fjernelsen skal være sket „for derved at vildlede Køberen“. Men hvor i al Verden kan det afgøres, om Fjernelsen er sket i den Hensigt, om den ikke er sket i en anden Hensigt og Køberen saa muligvis vildledes? Fjernelsen kan være foretaget en Tid i Forvejen af en eller anden Grund, uden, at maaske nogen kan paa-staa, at man dermed har villet vildlede en Køber.

Dernæst er der en Bestemmelse om, at Kastration af Heste og andre Husdyr over 4 Maaneder kun maa foretages af en Dyrlæge. Jeg gad vide, om nogen kan se paa en Kalv eller et Lam, at det er over 4 Maaneder gammelt. Det vil være vanskeligt at afgøre, og jeg tror desuden, at det uhyre sjældent vil blive bekendt, at en saadan Handling er foretaget over 4 Maaneder efter, at Dyret er født. Efter min Mening burde man derfor egentlig lade Ordene om de „andre Husdyr“ udgaa og nøjes med at sige, at Kastration af Heste — der jo saa godt som altid foretages af en Dyrlæge — kun maa foretages af en Dyrlæge.

Den næste Bestemmelse siger, at „levende Fisk maa ikke transporteres ved Hjælp af Stænger, Vidier, Kroge eller Snore, anbragte gennem Gællerne, Kæberne eller lignende. Ved Vejning af levende Fisk maa den til Vægtredskabet

hørende Krog ikke stikkes gennem nogen Del af Dyret“. Paa dette Punkt synes jeg, at man ikke har vist tilstrækkelig Følelse for de levende Fisk. Man mener, at Pinslen for den levende Fisk er lille, saa snart disse Regler iagttages, men det er langt fra Tilfældet. Fiskens Lidelse begynder fra det Øjeblik, den fjernes fra Vandet. Vi ved jo alle, der har set en Fisk komme op paa tørt Land, hvor meget den lider ved at indaande den friske Luft. Fiskens Gæller er indrettede til Aanding i Vandet og ikke til Aanding i Luften, og man ser tydeligt paa Fisken, hvorledes den lider, saa snart den kommer i Land. Men vi skal altsaa have Lov til at lade denne Lidelse fortsætte, naar vi blot ikke transporterer den levende Fisk paa den Maade, der her er nævnt. Det forekommer mig grusomt, at man skal have Lov til paa den Maade at lade Fisken rase sig ihjel eller dø paa Grund af for megen Ilt i Luften. Jeg kan ikke se rettere, end at det er en Grusomhed at tillade Transport af levende Fisk, hvad enten det sker paa den ene eller paa den anden Maade. Selv i det vaade Element, hvor Fisken hører hjemme, befinder den sig jo ingenlunde altid vel, naar den er fanget. Naar Fisken er kommet op i Fiskedammen og sejles væk med Skuden fra Fiskepladsen, saa bliver den af Bølgeslaget den ene Gang efter den anden slaaet mod Dammens Sider, og dette lider den overordentlig meget ved. Jeg erindrer, at da Rigsdagens Medlemmer var oppe paa Skagen, og Skagens Fiskere sagde, at de absolut maatte have en Havn deroppe, og talte om alle de Vanskeligheder, de havde ved at faa afsat deres Fisk, saa fortalte de bl. a., at naar de ikke vilde sende Fisken med Banen fra Skagen, men sejlede med den ned til Frederikshavn, mistede de paa denne Sejlads 5 à 6 pCt. af Fisken; en saa stor Del af dem døde. Og hvorfor dør Fisken paa denne Sejlads? Rimeligvis fordi den mishandles i Fiskedammen, ved at den tørner mod Dammens Sider, medens Skibet sejler. Jeg erindrer endvidere, at jeg i Esbjerg har overværet en Nedpakning af Fisk. En Fisker havde solgt sine Fisk til en Handelsmand. Hyttefadet blev slæbt ind til Landingsstedet, Handelsmanden mødte med sin Kasse og Is, der blev stukket en Brede ned i Hyttefadet, 8—10—12 Stykker Rødspætter eller Flyndere blev smidt op i Kassen, noget Is blev slaaet i Stykker og smidt ned paa dem, og der kom paa ny en 8—10 Stykker paa. Paa